

Boek van Apollo, de Zoon van Jehovih

Dit is het hemelse bewind van Apollo, een etherische God.

HOOFDSTUK I

1. Apollo, de Zoon van Jehovih, inwoner van Pti'mus in etherea, en God van Suf'ad en Don'ga en Tah in de zuidelijke provincie van Buru, Orijaans hoofd, bestuurder van vortexen, zei:
2. Ik, Apollo, eens een sterveling, maak bekend: Ten eerste: wijsheid, vrede en geduld voor alle mensen en een ruim oordeel over hetgeen ik spreek; ten tweede: het doorgronden van de rede der dingen, voor wat betreft hetgeen geweest blijkt te zijn, en hetgeen later komt.
3. Want de Grote Geest is geheel Harmonie en Volmaaktheid, overvloeiend van tijd en van werelden om alle mogelijke fantasieën waar te maken; daarom moet u een groot begrip hebben en niet oordelen met het kleine verstand van stervelingen.
4. Zodat degene, die beweert dat harmonie meer behoort bij de orde van Jehovih, dan bij datgene wat misvormd of uit de tijd is, weinig reden heeft om zijn bewering te staven tegenover een wijs man. Zoals men zou kunnen beweren dat een rijpe vrucht volmakter is dan een groene, een bewering die vanzelfsprekend zonder bewijs is; zo zijn, volgens het begrip van de Goden die de werelden besturen, de gebeurtenissen in het verleden en in het heden in feite geen dingen die voorbij of nog aanwezig zijn, maar veeleer als het onrijpe en het meer volmaakte.
5. Aangezien de mens dus bemerkt, dat woorden hoogstens slechts trage en ruwe voorstellingen zijn van het begrip dat de ziel van de dingen heeft, hoe veel verder gaat dan de wijsheid van een God het verstand van een sterveling te boven! Bedenk, O mens, dat, indien ge u in een oogwenk van tijd alles zou herinneren dat u ooit geleerd had, u inderdaad wijs zou zijn. Was u in harmonie met uzelf, dan zou uw wijsheid zodanig zijn. Om in die richting vooruit te gaan, waardoor men tot harmonie komt, eerst met zichzelf, dan met de nabije omgeving, vervolgens met de veelheid van de werelden, en daarna met Jehovih, zodat men zich beweegt, handelt en begrijpt op harmonieuze wijze, dat is tot eenheid komen met de Vader.
6. Zo'n toestand ligt voor alle mensen in het verschiep en het wordt Nirvana genoemd in de hoge hemelen, want voor degene die dit heeft verworven, zijn gebeurtenissen uit het verleden en de toekomst als een open boek. Men kan terugkijken naar zijn eigen begin in de wereld, en zelfs daarvoor, en waarheen men het oog maar wendt, men kan zelfs horen en zien alsof de gebeurtenis nu plaatsheeft.
7. Verwonder u niet, O mens, dat de Goden de woorden en tekenen openbaren van dingen die sinds lang in de stof zijn vergaan; de bewijzen die ze zouden geven, zou u niet kunnen begrijpen, want de basis van het geestelijk wezen ligt niet binnen de omvang van de stoffelijke zintuigen. Niettemin heeft Jehovih u vergelijkingen gegeven; zoals het portret van een man zijn uiterlijk laat zien zelfs nadat zijn stoffelijk lichaam is vergaan; en toch is de afbeelding maar een vertegenwoordiging. Voor de geest is een stoffelijk lichaam slechts een vertegenwoordiger, een geopenbaard voortbrengsel van een geest.
8. Zoals uit stoffelijke dingen een nieuw ding wordt voortgebracht, en wordt geboren op de aarde, zo wordt de geest van de mens uit Jehovih geboren; niet de geest wordt door de stof geleid, noch de

stof door de geest, maar Jehovih doet dit alles. Denk dus niet dat, zodra het stoflichaam dood is en vervallen tot de oorspronkelijke elementen, de geest van de mens zich op eendere wijze zal oplossen in Jehovih, want de geest is niet aan gelijke regels gebonden. Zoals het stoffelijk lichaam groeit ten behoeve van zichzelf, zo groeit niet de geest van de mens, maar door het tegenovergestelde, door weg te geven.

9. Bedenk O mens, hoe meer ge uw ziel aanspoort om licht en wijsheid aan anderen te geven, hoe meer u ontvangt; hierin moet u de rede der dingen zien van het eeuwige leven voor de menselijke geest. Zo ook hij, die wil begrijpen, laat hem voortdurend het Allerhoogste beschrijven. Hij, die de etherische werelden wil begrijpen, de verblijven van de sinds lang verheven geesten in Nirvana, laat hem ze beschrijven. Vrees niet, O mens, dat u zult dwalen; de grootheid van de koninkrijken van de Vader gaat miljoenen malen al de voorstellingen te boven die ge u kunt indenken. Als u geen pijl kunt afschieten zonder de lucht te raken, hoeft u niet te vrezen dat uw zwakke gedachten Jehovih's werelden zullen treffen.

HOOFDSTUK II

1. Ik, Apollo, aardgeborene van het continent Pan dat werd verzonken door Aph, het Oriaanse hoofd, op bevel van Jehovih, verkondig vrede en wijsheid in de naam van de Vader, de Schepper van werelden, aan alle naties en stammen van de mensen; ten eerste, tegen alle eigendunk en ijdelheid in de zielen van de mensen, waarin elk tijdperk van zichzelf beweert wijs, groot en geleerd te zijn, en de Ouden als dwazen beschouwt.

2. Want het teken van wijsheid berust niet op het aanleren van slechts één ding, maar op de aanpassing van de mens aan Jehovih en Zijn werken. Volgens deze maatstaf gaan de hedendaagse en de vroegere mens niet af op hun oordeel in deze kwestie, maar op dat van Jehovih.

3. Want indien de vroegere mens al niet volmaakt was in zijn tijd, bent u dat ook niet, O mens van deze tijd. Maar in het oog van de Goden zijn alle tijdperken geschikt zoals Jehovih ze schiep; oordeel Hem niet, want uw oordeel is beperkt. Hetgeen nuttig was voor de ziel van de mens, openbaarde de Vader aan de Ouden; hetgeen nuttig is voor de ziel van de mens van heden, openbaart Hij op deze dag.

4. Om deze reden ben ik, Zijn Zoon, gekomen om mijn werk te verrichten, evenals alle mensen op hun tijd datgene moeten voltooien wat hen werd toegewezen.

5. Teneinde de ijdelheid en eigendunk te berispen in hen, die geen wijsheid zien in de gebeurtenissen die lang voorbij zijn, maar zichzelf zonder de juiste maatstaf bejubelen voor het oog van Jehovih. Waarin de Goden hun ijdelheid bemerken en medelijden met hen hebben en hopen hun gedachten te verheffen, zodat ze kunnen leren de hand van de Vader op te merken, die in alle dingen wordt geopenbaard.

6. Richt uw oog naar binnen, O mens, en kijk naar de geest der dingen; maak uzelf als een God die neerkijkt op een nieuwe aarde, waar de mens tot leven bezielde werd en tot kracht en lering kwam. Aanschouw zijn paleizen en tempels; zijn arbeid in steen en ijzer, en goud en zilver; zijn kennis over de zon en maan en sterren; met geschreven boeken om te lezen; met kleding voor het lichaam en schoeisel voor de voeten. Met grote generaals, en legers van soldaten; en met het bebouwde land.

7. Zijn zij beschaafd? En oorlog in overvloed! Met welk recht hebt ge uzelf tot rechter gemaakt, O mens! Wie heeft de bewoners van de aarde gemeten en ze rein en wijs bevonden? Leven er nu meer

mensen in vrede en geluk in het land, dan in vele van de voorbije tijdperken? Omdat u in veel voortreffelijkheden verschilt, moet u ook bedenken dat veel grote uitvindingen vergeten zijn. De wereld werd vele malen opnieuw bevolkt, en vele malen verwoest.

8. Wie is de grootste vijand van de mens geweest? Wie is zijn grootste vijand vandaag? Bent u dat niet zelf? Denk niet, O mens, dat vanwege een paar mensen die het Hogere Licht waarnemen, de wereld wijs en goed is in de ogen van de Goden. Want in alle tijdperken zijn er enigen geweest. Werkelijk, vandaag zijn er een paar meer in aantal dan in de dagen vanouds. En dit is het totaal aan verlichting in de wereld.

9. Luister naar mij, O mens van de aarde, en gij engelen in de hemel. Ik verkondig harmonie, symmetrie en muziek. Ik ben de bron der talenten van deze dagen, die naar de stervelingen afdaald. Ik was als een goedgevormde steen in Jehovih's bouwwerk, en een modelmaker die door moeizame arbeid het vlees van man en vrouw kneedde.

10. Zoals het oor van de ene man muziek hoort, en hij met vreugde uitroept: Een melodie! Een melodie! En zoals het oor van een andere man muziek hoort en hij het niet kan onderscheiden, en hij roept uit: Wat een lawaai! Een afschuwelijk lawaai! Waarom zult u hem dan niet oordelen, en zeggen: De één heeft een oor voor muziek en de ander niet? De één gaat op in de muziek; de ander, in tweedracht met zichzelf, verklaart dat er geen melodie is, maar slechts lawaai. Aan wie van beide geeft u de voorkeur om te oordelen wat muziek is?

11. Wie heeft Jehovih niet aanschouwd, de Al Persoon? Wie is het die uitriep: Ik zie Hem niet? Geen harmonie, geen symmetrie, geen muziek, geen volmaakt geheel? En aan wie zult u de voorkeur geven in uw oordeel? Is niet het oordeel van de waarnemer meer waard dan van hem die niets bemerkt?

12. Dit verklaar ik over Jehovih, dat er door alle tijden heen velen zijn die de Al Persoon ontwaren, en velen die Hem loochenen. Indien daarom een man geen gehoor voor muziek heeft, en doof is voor een melodie, is het dan geen gebrek aan geestelijke harmonie dat er de oorzaak van is, dat men de eeuwige tegenwoordigheid van Jehovih, de Alomvattende Persoon, niet bemerkt?

13. Hoor mij aan, O engelen en mensen: Kan een man leren zingen als hij de harmonie in een lied niet hoort? Hoeveel minder kunnen dan de mensen, of de geesten der doden, harmoniëren met de Al Eeuwige, indien zij Hem niet waarnemen?

HOOFDSTUK III

1. Ik, Apollo, Zoon van Jehovih, maak een tijdperk bekend waarin de mens op aarde harmonie, symmetrie, en muziek niet beschouwde als de Goden!

2. En Jehovih's stem kwam tot mij in het etherische firmament, in de plaats genaamd Pti'mus, en Hij zei:

3. Apollo, Mijn Zoon, God van Su'ad, God van Don'ga, God van Tah, kijk eens naar de rode ster, de aarde, zij komt door uw gebieden heen. Gaat u naar haar toe met uw scharen, een voldoende aantal, en geef haar een nieuwe God, en noem hem Apollo.

4. Kijk, mens noch engel op de rode ster begrijpt de harmonie van Mijn werken; en vanwege hun eigen disharmonie ontkennen zij Mij en zijn blind voor Mijn Persoonlijkheid, Ga, Mijn Zoon, en

maak hen tot aanbidders van harmonie, symmetrie en muziek, gedurende lange tijd, opdat zij structureel aangepast zullen worden vanaf het moment van hun geboorte en verder.

5. Ik zei: Ik bemerk Uw wijsheid, O Jehovih. En ik riep honderd miljoen van Uw Zoons en Dochters bijeen, en ik vertelde ze wat U gezegd had. Eenstemmig zeiden ze: Wij hebben de rode ster onderzocht sinds de tijd van Wan, en wij zien echt dat de tijd voor uw werk gekomen is, O Apollo.

6. Ik zei: Stuur een oniy'yah naar de hemel van de aarde en verlos haar God en Heren en ieder die in staat is tot de tweede verrijzenis. En zegt u tegen God en zijn Heren: Dit zegt Apollo, de Zoon van Jehovih, en God van drie etherische werelden: Gegroet in de Naam van de Vader, en liefde met u allen. Ten behoeve van uw prachtige werk heb ik 7 Teres en Don'ga toegewezen. Breng uw scharen daarheen, waar een plaats van rust en troost is gereedgemaakt. De aarde en haar hemel zullen in duisternis gelaten worden gedurende dertig van haar dagen, en God noch Heren bezitten.

7. Zo vertrokken mijn legioenen in een etherisch vuurschip naar de aarde, geleid door Tu'ain, Godin van Proe'king, een plaats van grote geleerdheid in de etherische bergen van Horatanad en zij verrichtten de verlossing overeenkomstig mijn geboden, en de aarde was zonder God en Heren gedurende dertig dagen.

8. En weer kwam de stem van Jehovih tot mij en zei: Luister naar uw Schepper, O Mijn Zoon, u die ontsprong aan het land dat sinds lang is verzonken, u, die vele van Mijn werelden hebt omspannen, kijk, de legioenen van Sue en zijn machtige verrijzenissen worden nog steeds in stand gehouden voor de stervelingen en de aan de aarde gebonden engelen: van de Goden en Godinnen die dansten en zongen voor de mensen; en van de ongelijke kamp tussen geesten en Goden.

9. Als voordeel hiervan zijn de mensen van de rode ster rijk geworden aan rituelen en ceremoniën en aangezien de loo'is de snelvoetige verkiezen boven de trage, de handige boven de lompe, hebben zij grondig de weg bereid voor uw welslagen.

10. Zo wist ik van tevoren hoe ik te werk moest gaan, toen ik landde in de lagere hemel van de aarde.

11. Zodra de tijd gekomen was, vertrok ik, terwijl ik mij nog steeds de ster van mijn geboorte herinnerde met goed verborgen trots. En opdat alle dingen het werk zouden uitdrukken dat Jehovih mij opgedragen had, overtrof mijn oniy'yah alle andere etherische vaartuigen, die ooit naar de aarde waren afgedaald, in schoonheid.

12. Hoe zal ik Uw grootheid begrijpen, O Jehovih? Wat is in Uw ogen de reis die een God maakt? Wij bouwen een ruimteschip voor honderd miljoen mensen, en gaan prat op haar afmetingen en schoonheid; maar zodra we onszelf begeven in Uw etherische rijken, zouden we graag ons gezicht willen verbergen uit schaamte over onze ijdelheid. Wij varen door duizend van Uw kristallen werelden en spreken over grote afstanden, maar de weerschijn van Uw onbegrensde schepping ligt nog steeds voor ons. Wij herinneren ons de rode ster, het tehuis van onze geboorte, een enkel juweel temidden van ontelbare miljoenen die U in het universum hebt geworpen, en we zijn sprakeloos vanwege Uw Ontzagwekkende Uitgestrektheid.

13. Waarin hebt Ge Uzelf niet overtroffen, O Jehovih? Het ene ogenblik zien we Uw Uitgestrektheid; het volgende Uw Microscopische Hand in de kleinste ethergolf, en in de grashalm daarbeneden op de snelle stoffelijke werelden. Wij juichen U toe om het werk van Uw handen, en nog voor onze gedachten het kleinste deel hebben overwonnen, richt U onze ogen naar binnen, naar de ziel van de dingen, een eindeloos wonder.

14. Hoe kan ik Uw plannen begrijpen, O Jehovih? U voert mij terug naar de tijd dat Uw engelen kwamen en de mens rechtop lieten lopen en zeiden: Wees een man; en wees een vrouw! Maar zij wilden niet.

15. Herhaaldelijk richtte Uw medelijdende hand hen op, en kwam Uw stem, die zei: Spreek, O mens! Kom, u moet helpen om uzelf te vervolmaken. Maar de mens was traag om wijsheid te begrijpen, datgene wat zijn vlees raakte, had hij lief.

16. Ik herinner mij de aarde, O Vader! Mannen en vrouwen met lang neerhangend haar; en handen met nagels als klauwen, woest en krijgshaftig. En haar in bossen en gekroesd. Van wie de ogen omlaag gericht waren als die van een leeuw, en de mond wijd openvallend, als van een hond die moe is.

17. Daarom hebt U mij geroepen, O Jehovih; en ik bespeur Uw dubbele bedoeling: Want een man die alleen gelaten wordt, zou kiezen en paren, en zich ontplooien voor de vreselijke oorlog! En U zorgt hier voor een idool om hem ongeschikt te maken voor wrede daden.

18. Zo kwam ik omlaag uit Uw etherische rijken, waar Uw Goden en Godinnen mij gedurende vijftigduizend jaar geoefend hadden om de ordening van Uw geschapen hemelen te begrijpen, omlaag kwam ik naar de rode ster, waar U mij voor het eerst maakte tot een bezielde wezen, opdat ik Uw opdrachten zou kunnen vervullen.

19. Uw hand hief mij op, Uw hand zond mij omlaag; ik had geleerd niet te vrezen; de boom van het geloof was in mij gegroeid; ik kende het geheim van de Al Kracht. Zoals een sterveling een donkere spelonk binnengaat, waar de lucht bedompt is en onaangenaam voor de neus, zo kwamen mijn scharen, O Jehovih, uit etherea de vortex van de aarde binnen, de sombere atmosfeer.

20. Uw stem kwam tot mij en zei: Ga rondom de aarde met uw oniy'yah, Mijn Zoon. Breng de atmosferiërs in opwinding; zij die van geen hogere hemel weten. Zie, zij hebben gemuit tegen Mijn God en Heren; zij hebben Mijn aangeboden wijsheid weggegooid. Hun genoegen ligt in oorlog voeren en de daden van stervelingen. Zoals de mensen op de aarde bijeenkomen om vechtende dieren te zien, zo verzamelen zich deze ontelbare miljoenen geesten om naar de koninkrijken van de stervelingen te kijken, die oorlog voeren, en brandstichten, en plunderen. En door hun aanwezigheid zetten zij de mensen aan tot wreedheden en listige gruwelijkheden.

HOOFDSTUK IV

1. Luister naar mij, O mensen en engelen; leer door mijn woorden wijs te zijn en vol begrip. Hij die in duisternis verkeert, kan niet zien; de tijd van Jehovih kan niemand bevatten. Het Licht zou de vreugde van alle mensen moeten zijn. Maar wie brengt dit naar beste weten in praktijk? Voor mijn dagen was de tijd niet dichterbij het begin van het universum dan hij nu is. Er waren mensen, die geloofden dat bij het sterven alles zou eindigen voor iedereen; en Jehovih zond de engelen om hen hun dwaasheid te bewijzen; en hoewel zij hen zagen, en rechtstreeks met hen spraken, wilden velen het niet geloven.

2. En in de lagere hemel waren zij eender; ze wilden niet geloven in een hogere hemel. En hoewel de etheriërs naar hen toekwamen om hen van hun dwaasheid te overtuigen, en rechtstreeks met hen spraken, wilden velen het toch niet geloven.

3. Ik onderzocht de ongelovigen, teneinde hun zielen te begrijpen en ik ontdekte dat zij verwekt waren in disharmonie. Zij beroemden zich op hun wijsheid; maar datgene wat zij wijsheid noemden was als een slang in hun ziel.
4. Jehovih sprak tot mij en zei: Luister naar uw Schepper, O Mijn Zoon: In atmosfeera moet u tienduizend Heren aanstellen, met tienduizend koninkrijken; en de aarde en de bewoners daarop zullen onder hen worden verdeeld.
5. En u moet een nieuw koninkrijk bouwen in de hemel en het Gau noemen, en het zal uw rechterstoel zijn, met een Raad van honderdduizend mannen en vrouwen.
6. En al uw Heren moeten Apollo worden genoemd! En zij moeten de mensen inspireren om afbeeldingen te maken van steen en hout. En de beelden moeten korte armen en lange benen hebben; en nagels in plaats van klauwen aan de vingers, en goed gevormde monden, geschikt om de wangen te bewegen.
7. En uw Heren zullen de loo'is vinden die deze zaken hebben voorbereid door de geboorten; en de loo'is zullen de engelen overal onder de stervelingen brengen om de meest fraai gevormde mannen en vrouwen en jonge kinderen te zoeken. En zodra zij hen dus hebben uitgekozen, zullen zij de zaak aan de Heren voorleggen, en zij zullen etheriërs zenden naar deze stervelingen die zijn uitgekozen, en zij zullen worden bezielde door tekenen en wonderen.
8. En het zal tot bewijs worden voor alle naties van de aarde, en hun koningen en koninginnen en regenten, dat de bevalligheid van de gestalten een vreugde is in Mijn oog, waarvoor Ik naar hen toekom. En zij die zodoende gekozen zijn, zullen springen en dansen in vervoering; zodat koningen en koninginnen overtuigd zullen worden door de resultaten. En zij die dansen zullen in de lucht worden opgeheven, en rondzweven tijdens de dans.
9. Want Ik zal de mening van de mens doen veranderen zodat hij zichzelf verfraait; en zodoende zal hij leren om de schoonheid en harmonie in Mijn werken te begrijpen.

HOOFDSTUK V

1. Denk niet, O mens, dat de Goden de naties van de aarde altijd verlossen in de tijd van een dag of door wonderen. Zij gaan tot op de bodem van een zaak; zij maken de mens tot dienaar zodat hij zichzelf kan helpen verlossen. Eerst wekken zij de naties op tot riten en ceremoniën; daarna komen ze, en maken gebruik van de riten en ceremoniën. En de vrouwen kijken toe, en ze ontvangen de essentie van deze gebeurtenis in hun zielen, hetgeen gevolgen heeft voor hun nakomelingen, en door de Goden gewenst wordt.
2. Met de heerscharen uit de hogere hemel en onzichtbaar voor de stervelingen, wekken de Heren de hele wereld op. Zie, binnen een generatie wordt een nieuw ras geboren. De mens wordt ongeschikt voor een gevaarvolle oorlog, en is niet langer een genoeg voor druja's die rondzwerfen. En de druja's en huisgeesten keren zich af van de vreedzame aarde (voor hen oninteressant en onvoordelig om zich bloedig te vermaken), om te ontdekken dat hun eigen onbeduidende koninkrijken ingestort en vergaan zijn.
3. Wees wijs, O mens, en gij engelen van de aarde! Luister naar de stem van uw broeder, de God over drie werelden! Ik zal u een groot geheim vertellen: Dit zijn de woorden van uw Schepper: Man en vrouw zijn verwekkers! Ieder die zij voortbrengen, is van hen, zegt Jehovih. Niet voor een dag,

maar voor altijd! Let op uw nakomelingen, O vrouw! Pas op, O man! Willen jullie tot bezit van druja's worden, die jullie omlaag trekken? Willen jullie kiezen voor nakomelingen die Jehovih verheerlijken?

4. Heeft niet uw volk gepocht, O aarde? Zeiden zij niet: O die armzalige Ouden! Wat moeten zij? Zullen zij zich afkeren van de afgodsbeelden van Apollo, en op eigen gezag verdergaan? Kunnen de mensen een naam en voorbeelden doorgeven om eeuwig te leven?

5. Zo stichtte ik Gau, op de plaats waar Hored geweest was, en het strekte zich uit over Jaffeth, Shem en Ham; en de rest van de atmosferische hemel verdeelde ik onder mijn tienduizend Heren en Vrouwen, die ik koos en inwijdde op de manier van de Ouden.

6. En de Heren vestigden zich in koninkrijken, zowel op aarde als in de hemel. En zij inspireerden koningen en koninginnen om beelden op te richten in de tempels, en de afbeeldingen kregen een naam, die betekende: Harmonie, Symmetrie en Muziek (Apollo). En de namen verschilden in vele landen, vanwege de talen van de mensen; maar de betekenis was, dat deze drie eigenschappen het Al Licht omvatten, Jehovih, de Schepper!

7. En de stervelingen werden onderwezen door middel van inspiratie van de engelen, hoe ze de afbeeldingen moesten maken, want er waren niet voldoende aardbewoners die geschikt waren als voorbeeld.

8. Overeenkomstig de volmaaktheid van de afbeeldingen, zo werden zij gunstig geacht door Jehovih; en het teken van Jehovih's instemming werd geopenbaard ten tijde van de heilige dans, die werd uitgevoerd door de gekozen su'is, hetgeen was, dat indien de wervelende dans vele vrouwen deed neervallen in vervoering, dit Jehovih behaagde.

9. Luister naar mij, O mens. De vervoering van de vrouwen was wat de Heren wensten, want de invloed op de ziel van de vrouw vormt het ongeboren kind.

10. Daarom lagen zij blindelings in aanbidding voor de afgodsbeelden, aangezien zij niet voldoende wijs waren om te begrijpen hoe Jehovih de grondslag legde voor het komende ras.

11. O jullie, met zo weging wijsheid, vergeleken met de Heren van de hemel! Wat hebben jullie een opgeblazen oordeel, zonder te weten uit welk ras jullie ontstonden! Jehovih's Goden en Heren kneden de bewoners van de aarde zoals klei gekneet wordt in de handen van de pottenbakker. Zij richten hen op en tonen hen de weg, en zeggen tot hen: Ga!

12. En de stervelingen gaan voor een tijdje, als een klein kind dat wankelt en valt. En weer richten de Heren hen op; en de mens, ondankbaar, laat zijn God in de steek en verloochent hem.

13. De onzichtbare engelen brengen de man en de vrouw bij elkaar, en zeggen: Trouw met elkaar! En zij trouwen, en brengen voort voor de Heer. Daarna vraagt de mens: Wat bedoelt u met: Breng voort voor de Heer? Maar zijn oordeel is versluierd; hij vleit zichzelf dat Jehovih hem schiep, en gaat dan zijn eigen weg; en sindsdien is hij zijn eigen meester geworden!

14. O mens, wat een dwaasheid! Hoe hebt u zulke uitgekookte manieren ontdekt om uw Schepper af te schepen? Wat baat het u meer Hem opzij te zetten dan te proberen om Hem in alle dingen op te merken? Waarom wilt u zingen over de mens die in duisternis verkeert en uit de aarde afkomstig is, hetgeen slechts een deel is van de Grote Ik Ben? Verlangt u niet naar wijsheid, zodat de beschermengelen kunnen vertrekken en gaan rusten?

15. Waarom moeten zij dag en nacht over u waken, om de huisgeesten en fetals en druja's af te weren? Wie moet uw mond sluiten voor leugens, en uw lippen voor het vervloeken van uw Schepper? Verlangt u niet, O mens, dat er een tijd van meer wijsheid zal volgen? Wanneer zal de mens harmonie, symmetrie en muziek leren? Wie wil een muzikant huren die zijn instrument eeuwig ontstemd heeft? Waarom zullen de Goden mensen of engelen bejubelen die niet in afstemming leven met de Allerhoogste?

16. Toon mij iemand die zo goed is als hij denkt te zijn; die zo wijs leeft als zijn goedheid van hem verlangt. Hij zal mijn woorden begrijpen; ik kan bij hem komen en hem inspireren met grote wijsheid. Hij zal de liefde verstaan die een God voor de stervelingen heeft; en het geduld van de zwoegende Heren en engelen.

17. Luister naar mij, O mens! Ik zal u een belangrijk feit meedelen: De engelen van de hemel, die goed zijn, werken voor degenen die onder hen staan. Dat is hun werk, dag en nacht. Denk niet dat zij altijd in luiheid verkeren. Voor de etheriër wordt werkzaamheid tot rust; voor hen die er in geslaagd zijn om Goden te worden, is er ongedwongen groei in eeuwigheid. Bedenk dit en wees wijs. Voor de atmosferiër en de sterveling voert de luiheid van de ziel altijd naar omlaag! Denk ook hieraan, en wees wijs.

18. Zie de roos en de lelie, ze zijn volmaakt in hun soort. Omdat ze één met Jehovih zijn, verfden zij zichzelf niet. Laat uw ziel werken met uw Schepper, en ge zult één met Hem worden, zelfs Zijn Zoon. Zoek de symmetrie van het vlees; de symmetrie van de geest; de harmonie van de muziek, en overweeg met wijsheid uw gedrag.

19. De ster van Jehovih is in uw ziel; geef haar voedsel, O mens, en u, O engel van de hemel, en zij zal uitgroeien tot een God! Buit haar uit, of laat haar verhongeren, en u zult niets overhouden. Ze is zwak en vaag als ze nutteloos is; ze is helder en van grote kracht in hem die zichzelf verliest in zijn werk voor anderen.

HOOFDSTUK VI

1. Jehovih sprak in het licht van de troon van Gau, en Hij zei: Mijn Zoon, u hebt de aardse tempels met wijsheid geplaatst, en uw tienduizend Heren bezitten de stem van uw Schepper. Maar kijk eens, deze dageraad van dan duurt slechts vijf jaar en tweehonderd dagen. De vijf jaar zijn reeds voorbijgegaan. Roep uw etherische scharen bijeen, en zij zullen u berichten wie de opvolgers zullen zijn van u en uw Heren. Ik antwoordde en zei: Uw wil geschiede, O Vader!

2. Dus stuurde ik boodschappers rond de wereld, die herhaalden hetgeen Jehovih geboden had. En ik voegde er ook aan toe: Zodra de tijd van dan geëindigd is, zullen mijn heerscharen in Gau bijeenkomen, vanwaar we zullen opstijgen naar onze etherische werelden. Laat mijn boodschappers alle mensen in al de koninkrijken van atmosfeera verzoeken om aanwezig te zijn. En deze dingen gebeurden.

3. Nu hielden vele van de Heren van de tienduizend koninkrijken van hemel en aarde er in die dagen een plaats op na in de aardse bedehuizen, waarin ook hun geestelijke tronen stonden en waar de engelscharen vergaderden om zich te beraden over de aangelegenheden van de stervelingen en met hen van gedachten te wisselen door middel van de profeten en zieners.

4. Ook was er op de hele wereld geen tempel om de geesten en Goden te raadplegen, die niet in bezit was genomen door mijn etherische scharen. Wanneer er dus koningen of koninginnen kwamen

om het orakel te raadplegen over zaken betreffende oorlog of persoonlijke verheerlijking, antwoordden mijn scharen hen niet tot hun eigen voordeel, maar met de stem van Jehovih.

5. Dus gebeurde het, dat zodra de belangrijkste valse Goden en valse Heren uit de aardse tempels verdreven waren, zij hun belangstelling in sterfelijke aangelegenheden verloren. En ik rangschikte hen en stichtte voor hen nieuwe koninkrijken in de lagere hemel en vormde hen tot bondgenootschappen. En ook zij werden ijverige werkers om zichzelf te vestigen in harmonie, symmetrie en muziek. En aan het eind van de tijd van hi'dan was er niet één valse God of valse Heer in atmosfeera.

HOOFDSTUK VII

1. Apollo zei: Luister naar de verordeningen van Jehovih, O Goden en Heren: Ik, Zijn Zoon, God van drie werelden, spreek! In mijn toespraak ligt de wijsheid van de Tijd; het getuigenis van vijftigduizend jaar. Hier volgt een belangrijke kwestie O Goden; luister ernaar, O Heren van de hemel en de aarde: Een kind leert van hetgeen rondom is; een man leert van hetgeen rondom is; een God en een Heer leren van hetgeen rondom is. Noch kunnen zij ooit iets meer verwerven. Jehovih zegt:

2. Ik heb bevolen tot de afbraak van oude grondslagen: door nieuwe scheppingen zorg Ik voor voedsel voor de zielen van Goden en mensen.

3. Apollo zei: Samentrekken en uitzetten; uitzetten en samentrekken, is dat alles? Wie kan een aardse wereld vormen door ether samen te drukken? Of, door in rust te blijven zijn eigen ziel laten uitzetten? Hoe lang zullen zij hun nutteloze verlangens, en gemakzucht, en zelfverheerlijking met zich meeslepen?

4. Jehovih zegt: Zodra de lagere hemel zich op zichzelf richt, richt ze zich ook spoedig naar omlaag. En haar afgietsel vormt de aardgeborenen. Let erop, O Mijn Zoons en Dochters, dat jullie de hoge staat van de hemel goed in stand houden. Apollo zei:

5. Het is niet alles om een God te zijn; het is niet alles om een Heer te zijn; jullie moeten eeuwig nieuwe plannen uitdenken in Jehovih's koninkrijken. Jullie mensen moeten altijd geboeid worden door voortdurende verrassingen, anders zullen jullie koninkrijken in de hemel ten onder gaan.

6. Jehovih zegt: Zie, Ik schiep de mens, en als hij onafgebroken rust, zal de ziekte bezit nemen van zijn vitale organen. De menselijke koninkrijken op de aarde, die gebrek aan eerzucht hebben voor het volk, zullen vernietiging voortbrengen; en wat betreft de koninkrijken in de lagere hemel zal gebrek aan nieuw bedachte heerlijkheden valse Goden en valse Heren doen ontstaan.

7. Apollo zei: Een zwak man zijn, betekent niets; een zwakke koning zijn, betekent niets; een zwakke God zijn, betekent niets; maar sterk zijn met Jehovih voorziet in voedsel voor de koninkrijken van de mensen en engelen. Denk niet, Goden en Heren, dat het gemakkelijk is een goede God of een goede Heer te zijn, of een goede aardse koning. Hij die in de hemelse koninkrijken regeert, moet eeuwig zorgen voor voedsel voor de zielen van engelen en mensen.

8. Ik, Apollo, de Zoon van Jehovih, zal u een gelijkenis geven die passend is voor Goden en koningen: Een menigte gaat naar een bos toe; één man gaat voor de anderen uit en roept: Hierheen! Hierheen! De menigte volgt hem. Waarop u, goed beredeneerd, zegt: Als de leider te vlug gaat voor de menigte, zullen ze hem niet volgen, en als hij niet vlug genoeg gaat, kunnen ze hem niet volgen.

Het laatste is een situatie waaruit oproer ontstaat en nieuwe leiders worden gekozen.

9. En deze toestanden volgen alle volkeren op de aarde en in de lagere hemelen. Maar de heerlijkheid van de geëmancipeerde hemelen in etherea berust op de ontwikkeling van elke ziel tot rijpheid en bloei, waar niemand te vlug of te langzaam is, maar allen als eenheid en in eenheid met Jehovih zijn.

10. Is dat niet het getuigenis van de Al Persoon: Een heerser over een stad; een heerser over een natie; een heerser over een koninkrijk? Zonder een hoofd dat leiding geeft en regeert, wat voor mensen worden daar gevonden? Wat voor engelen worden er aangetroffen die zonder een God en Heren en zonder koninkrijken zijn in de hemel? Zwervers, bedelaars, druja's en vampiers. Wie is hij die in opstand komt tegen de koning? Hij die in opstand komt tegen de Al Persoon, wie is hij? Waar zijn de vruchten die hij naar de markt heeft gebracht?

11. Zijn taal is sluw in het ontkennen; zijn betoog om vrijheid het lokaas van hada. Als rechtvaardiging voor zijn muiterij roept hij uit: Vrijheid! Vrijheid! Maar hij leidt naar disharmonie en duisternis. Daarna spoedt hij zich naar voren en roept uit: Volg mij! Volg mij! Ik zal u leiden naar de waarheid en het licht. En hijzelf wordt een God, maar een leugenachtige, zoals hij door leugens de echte God verloochende.

12. Ik zal u een belangrijk feit verklaren, O Goden en Heren: Er loopt een lijn tussen de man die teveel van zichzelf overtuigd is en degene die helemaal geen overtuiging heeft. De één is meelijwekkend, de ander afkeurenswaardig. Met welk van deze twee, denkt u, hebben de Goden medelijden, en welke keuren zij af?

13. Niemand kon Apollo antwoord geven. Dus sprak hij verder en zei: Heb medelijden met degene die teveel van zichzelf overtuigd is; want van alle mensen staat hij het verste van Jehovih af. Maar de wijze mens en de wijze engel volgen de middenlijn tussen deze twee. Hierin ligt de harmonie van een mensenziel.

HOOFDSTUK VIII

1. Apollo, de Zoon van Jehovih, zei: In Jehovih's naam spreek ik, Apollo, God in etherea. Luister naar mij, O Goden en Heren; de macht van de Vader ligt in mijn ziel; mijn woorden zijn Volkomen Wijsheid. Denk na over deze belangrijke aangelegenheid: De groei van de liefde! Als een man van zijn stad en zijn land houdt, denkt u dan dat Apollo het heeft vergeten? Heb ik het niet gezegd in etherea? Ik ben van de rode ster, de aarde afkomstig!

2. Waarom zou ik niet trots zijn voor het oog van Jehovih? En mijn hoofd omhoog houden in etherea, waar ik burens heb die op andere sterren geboren zijn. Moet een man zijn liefde in de steek laten omdat hij een God is? Werkelijk niet. Toen ik een sterveling was, hield ik van mijn burens; toen ik de tweede verrijzenis in atmosferea binnenging, had ik alle mensen van de aarde lief; en toen ik naar etherea opsteeg, strekte mijn liefde zich tot duizend werelden uit. Maar hoe zou ik de aarde en haar hemel van alle plaatsen tot tweede kunnen maken in de liefde van mijn ziel?

3. Als een moeder afleiding en bezigheden bedenkt voor haar kinderen, zou ik dan geen vruchten uit Jehovih's voorraadkamers verzamelen om de atmosferische hemelen mee te voeden? Ik kwam, en vond u in een duister woud, met doornstruiken en stekels; maar kijk nu eens, O Goden en Heren! De lagere hemel is een paradijs geworden.

4. Laat ik me de filosofieën herinneren die ik ten val heb gebracht: De valse Goden en valse Heren zeiden: Het is goed dat er oorlog en vernieling in de hemel is; anders zou het spoedig te vol worden! Want zij zagen de hogere hemel niet; hun argumenten waren in elkaar gezet in een donkere hoek. En vanwege hun kwalijke inspiratie gaven zij aan de stervelingen dezelfde filosofie en zeiden: Oorlog voeren is gerechtigd, anders wordt de aarde te vol. Want deze donkere engelen sloten het hogere licht van het geloof in Jehovih af voor de stervelingen. En ze rechtvaardigden zichzelf om oorlog te voeren, en het vermoorden van hen die Jehovih levend geschapen had; door hun handelwijze wierpen zij Jehovih hun veroordeling in het gezicht voor hetgeen Hij gedaan had!

5. Ook wisten deze sterfelijke wijsgeren niet dat zij onder invloed van de geesten der duisternis waren, noch wilden zij afwachten tot de aarde vol mensen was om te bewijzen of hun leerstelling juist of vals was.

6. Want zoals u in de hemel werd overgeleverd aan daden van duisternis, zo reageerden uw koninkrijken op de aarde, waardoor er druks ontstonden uit de mannen en vrouwen. Al deze hemelen zijn nu teruggekeerd van de kwade wegen, en geworden tot sterren van heerlijkheid in Jehovih's universum.

7. Denk niet dat slechts zware donderslagen en vreselijke listen de hemel en de aarde op de juiste manier kunnen regeren; want zoals één man in een leger een paniek kan veroorzaken, of de opgeheven hand van een dapper man een natie naar de overwinning leidt, zo kunt u, O Goden en Heren, door wijsheid bij de minste van Jehovih's plannen over hemel en aarde heersen, tot heerlijkheid van Zijn eeuwige koninkrijken.

8. Ga heen, en verklaar hetgeen ik u hier heb verklaard door de hele hemel; want de vrucht van uw onderwijs zal de aardse bevolking verrijken door hun beschermengelen; en zij zullen ook uittrekken om te prediken onder elkaar.

HOOFDSTUK IX

1. Toen Apollo, Jehovih's Zoon, zijn werk had voltooid in de dageraad van dan, voorzag God dat zijn eigen verrijzenis en die van zijn mensen, gekomen was. Dus stuurde hij zijn betreffende beampten naar de bibliotheken van atmosfeera om te weten te komen wie er van alle etherische scharen zou worden gekozen om als God achter te blijven, en wie als Heren, gedurende de volgende vierhonderd jaar.

2. Binnen twintig dagen keerden de onderzoekers terug en kwamen voor Gods troon, en de Raad van Gau. Za'dukawaski, hoofdwoordvoerder, zei: Door de gunst van Jehovih, de Schepper, staan we voor u, God van hemel en aarde. Wij vinden, door de oude voorschriften die als wijs beoordeeld zijn in de oprichting van atmosfeera, dat een zekere Gur de hoogste en meest bekwame is van alle scharen van de hemel, om tot God te worden aangesteld voor de komende vierhonderd jaar.

3. God zei; Ik herinner mij Gur, uit Magel, in Sooftus, in etherea, God van Ra'yatuf en a'ji 72. Laat de maarschalken naar hem toegaan en hem in kennis stellen van Jehovih's besluiten, in de naam van God. En zij moeten zorgen voor een geschikt voertuig voor Gur om naar Gau te komen, in overeenstemming met zijn waardigheid.

4. Dus gingen de maarschalken heen, tienduizend in getal, en ook tienduizend musici, en zij brachten Gur voor de troon van God, komend in een otevan die voor dat doel was uitgerust, en getooid met duizend lichtkolommen.

5. God zei: Ik groet u, O Gur, in de naam van Jehovih, de Schepper. Aanschouw Apollo!
6. Apollo stak zijn hand uit, en Gur kwam en schudde hem de hand, staande naast de troon. Gur zei: Dat ik heb geleefd om deze dag te aanschouwen, O Jehovih, daarmee ben ik werkelijk gezegend! Uw wil, O God, en Jehovih's wil zullen geschieden!
7. God zei: Zie, de dageraad van dan zal binnen dertig dagen eindigen, en allen die dit verkiezen en gereed zijn voor de derde verrijzenis zullen worden overgebracht naar etherea. Behalve uzelf, O Gur, zijn er tweehonderdduizend etheriërs die vrijwillig een volgende vierhonderd jaar willen blijven in deze atmosferische hemelen, en op de aarde. Uit hun midden zult u duizend Heren kiezen, en hen koninkrijken van stervelingen schenken. Twee miljard engelen zal ik met mij mee omhoog nemen naar etherea.
8. Bij u, O Gur, laat ik twee miljard atmosferiërs achter die zijn ingewijd in de tweede verrijzenis. En van de eerste verrijzenis tweehonderd vijftig miljoen; en driehonderd miljoen fetals; en behalve die, de bewoners van de aarde (mannen, vrouwen en kinderen) zevenhonderd miljoen.
9. God eindigde met spreken, en Gur zei: Uw wil geschiede, O Jehovih! Daarop zongen de es'enaurs, en de trompettisten speelden de Mars van Apollo, Jehovih's Zoon. Direct daarop stelden de maarschalken en boodschappers zich in een rij op voor de troon; en een licht als van goudkleurig vuur kwam omlaag uit etherea, uitgeworpen door de Goden van Helmatia, de Oriaanse Arc van Tanaya, en het viel rond de troon van God, zodat velen er niet naar konden kijken vanwege de schittering.
10. God stond op, met Apollo naast zich. God zei: Ik strek mijn hand uit tot U, O Jehovih! Zie Uw Zoon Gur, God van Ra'yatuf in etherea, een aardgeborene, veertigduizend jaar een inwoner van Uw geëmancipeerde rijken. Door Uw macht en in Uw naam, O Jehovih, roep ik hem uit tot God van hemel en aarde, om U en Uw koninkrijken te schenken aan engelen en mensen! Wees met hem, O Vader, Schepper, opdat hij mag toevoegen aan Uw heerlijkheid tot in eeuwigheid! Amen!
11. God deed de triangel af, en hing die om Gurs (Gods) hals en hij zei: Nu schenk ik u het erfstuk van de Goden van de rode ster, de triangel van de Ouden. En opdat u nog meer geëerd zult worden, zie, een hogere dan ik ben, Apollo zelf, zal een kroon voor uw hoofd vervaardigen.
12. Apollo begaf zich naar links en hief zijn hand omhoog, en daar kwam vanuit de onzichtbare ruimte een vlam van geel licht, en zette zich op zijn hand, en hij draaide het slechts half om, en kijk, er stond een kroon met fonkelende edelstenen op zijn vingertoppen. Apollo zei:
13. Niet te vatten AL LICHT! Maak mij een kroon voor Uw zoon, God van hemel en aarde! En terwijl hij nog sprak gebeurde het, en hij plaatste hem op Gurs (Gods) hoofd. En God ging zitten op het midden van de troon, en hij zei: Troon van Uw Troon, O Jehovih! Alle dingen zijn van U! Want dit zal mijn rustplaats zijn, om Uw wil te doen.
14. Tijdens de ceremoniën werd de muziek er bij aangepast; en toen de nieuwe God was gekroond, juichte de menigte van een miljard met grote vreugde.
15. Toen alles rustig was, stond God van de troon op, en zei tegen Apollo en tegen hem die God was geweest: In Jehovih's naam, kom en eer mijn troon! Waarop beiden aan Gods rechterkant gingen zitten.
16. God zei: Binnen dertig dagen zal de dageraad van dan eindigen. Laat de maarschalken, door

middel van de boodschappers, op die dag de verrijzenis van twee miljard mensen naar de etherische hemelen bekendmaken. Verkondig het in alle hemelen van de aarde; en nodig allen uit die kunnen komen; want het zal de dag zijn van het feest van de glorie. Maar zeg tegen niemand dat er een wisseling van Goden heeft plaatsgehad, of dat de grote Apollo ook zal opstijgen, anders komt er droefheid over de mensen. De maarschalken kozen daarna de boodschappers, een groot aantal, en stuurden hen door al de hemelen van de aarde om de geboden van God bekend te maken.

17. God sprak verder, en zei: Gedurende dertig dagen zal de Raad overleggen betreffende mijn tienduizend Heren, en hen kiezen en aanstellen, en ik zal hen kronen in de naam van de Vader.

18. Daarna zei Apollo: Nu zal ik mij in vreemde kleuren kleden, zodat niemand me zal herkennen, en tijdens de dertig dagen die ik hier nog blijf, zal ik mij rondom de aarde begeven opdat ik nogmaals op de ster van mijn geboorte kan neerzien.

19. En hij die de troon had afgestaan, zei: Uw vreugde zal ook mijn vreugde zijn. Ik wil ook de ster van mijn geboorte nog eens bezoeken.

20. Dus zei God: Vreugde zij u beiden, in Jehovih's naam! Kijk, ik zal een dik kleed over de troon werpen, en u kunt uw kleding verwisselen, en als ik het verwijder, zult u onherkenbaar weggaan.

21. En dit gebeurde.

HOOFDSTUK X

1. Zo bezocht Apollo alle delen van de aarde, en de eilanden in de oceaan; en zijn reisbegeleiders, metgezellen en beambten maakten een verslag van alle dingen zie ze zagen, in het bijzonder datgene wat te maken had met de stervelingen; hun gedragingen, afmetingen, huidskleur, gewoonten, opleiding en vermogen tot voortbrengen; en de verslagen werden door hen meegenomen om uiteindelijk naar etherea overgebracht te worden bij de komende opstijging.

2. En daarna bezochten Apollo en zijn metgezellen atmosfeera en ze deden soortgelijke waarnemingen over de mensen in de eerste en tweede verrijzenissen, en ze maakten een verslag over het aantal en de soort van de verpleeghuizen, ziekenhuizen, werkplaatsen, scholen en instituten, tezamen met de asaphs, leraren en dokters, verplegenden enzovoorts. En ook dit verslag werd samengesteld teneinde een korte geschiedenis uit te beelden van de aardse hemel.

3. Op de achtentwintigste dag keerden Apollo en zijn scharen naar Gau terug, de plaats van Gods troon in de lagere hemel. Toen inmiddels op het gebiedend woord van God de twee miljard bruiden en bruidegoms bijeen waren voor de opstijging, werd het volk in de lagere hemel uitermate opgewonden; miljoenen van hen hadden nog nooit een opstijging gezien of, in feite, een etherische adavaysit of vuurschip gezien.

4. In de avond van de negentwintigste dag werd er een licht waargenomen in het noordwesten, hoog aan het firmament en schitterend als een ster van de eerste grootte. Weldra werd het groter en helderder en schoot het over in de richting van het zuidwestelijk firmament, waarna het naar de aarde daalde en groter en helderder werd terwijl het lager kwam.

5. De mensen in de lagere hemel wisten dat dit de adavaysit van de derde verrijzenis was en zij verheugden zich voor Jehovih, zingend en biddend. En nu begonnen de maarschalken en de hiervoor aangestelden, de bruiden en bruidegoms van Jehovih in groepen in te delen. En de groepen

werden opgesteld in de vorm van sterren, halvemanen, vierkanten en cirkels en ovalen, overeenkomstig hun graad in de figuren; en de groepen hadden banieren, en tekens van gekleurd licht, in overeenstemming met hun rang in liefde, of intelligentie, of goede werken, of andere karakteristieke waarden.

6. En deze groepen werden opgesteld in combinaties, en elke combinatie beeldde het werk uit, dat door een onder-Heer of onder-God was verricht. En deze combinaties werden weer gevormd tot vier afdelingen, die de vier grote delen van de aarde voorstelden alsmede de vier Heren, Jehovih's Zoons. Nadat tenslotte het totaal van twee miljard geesten zich in de vereiste figuur bevond, gaven zij een beeld van Harmonie, Symmetrie en Muziek, het symbool van Apollo, de Zoon van Jehovih, en God van drie etherische werelden, titulair Orians hoofd.

7. Te middernacht bereikte de adavaysit, als een zee van vuur, de grens van de aard-vortex, juist achter de omloopbaan van de maan en de afmeting bedroeg tweemaal de doorsnee van de maan. Hier bleef het schip vier uur en daarna begon het weer te dalen en heel snel, beangstigend om te zien, werd het vuurrood binnen de vortex, maar groter en duidelijker van vorm.

8. En zie, toen de adavaysit dichterbij kwam, had het schip de vorm en het patroon van de groepen bruiden en bruidegoms van Jehovih. Het bezat vijftigduizend gordijnen en honderdduizend banieren en van de menigte in het schip ten getale van zeven miljoen zielen, droeg elk een lint van fosforescerend licht in alle kleuren, vormen en tinten en samengesteld uit symbolen van de naam Apollo.

9. In tegenstelling tot andere etherische vuurschepen die tot nu toe de hemelen van de aarde hadden bezocht, was dit voorzien van openingen in de bodem, vijfhonderdduizend in getal, en dat waren de ingangen en uitgangen. En de openingen waren bezet met kristallen van eindeloos vuur in alle denkbare kleuren, vormen en tinten en afmetingen en figuren, gebogen lijnen, cirkels, hoeken, halvemanen enzovoorts. En bovenin de openingen waren kristallen en ondoorschijnende vertrekken, gereedgemaakt voor de erfgenamen van de derde verrijzenis. En ook bevonden zich in deze vertrekken de verslagen van de beschermengelen, over de levens en goede werken, die tot hiertoe verricht waren door elke man en vrouw van de twee miljard, die naar Jehovih's hogere hemel zouden opstijgen. Maar in alle verslagen bevond zich niets kwaads, of een duistere daad, of zelfzuchtige gedachte; want de verheven scharen hadden zich reeds lang gereinigd tot zij waren als edelstenen in het zuivere licht van de Al Vader. Hoog in het ruimteschip waren de balken en het netwerk van spanten en kabels en bogen; en rondom het hele schip bevond zich de fotosfeer van haar energie, zodat de hele adavaysit eruitzag als een kristallen schip in een bol van gloeiend licht; en toch was het ruimteschip in feite het ware licht, en de engelen het licht van dat licht terwijl de fotosfeer in werkelijkheid de donkere omhulling was, die reflecteerde.

10. Dit waren de afmetingen van de adavaysit: 3200 kilometer in doorsnee, van oost naar west, en van noord naar zuid, en de hoogte was 11200 kilometer. En de afmetingen vanbinnen bedroegen: 160 kilometer van oost naar west en van noord naar zuid in doorsnee en de hoogte was 320 kilometer.

11. Zoals de aarde ondoorzichtig is, met een doorschijnende vortex er omheen, zo, maar dan tegengesteld is de samenstelling van een etherische adavaysit, licht en bewoonbaar van binnen zowel als van buiten, evenals de etherische werelden in het firmament. Zoals Jehovih de werelden schept, en ze door de plaatsen van Zijn firmament stuurt, zo, in navolging van Hem, maken Zijn etherische Goden en Godinnen de adavaysits om er mee door de ruimte te reizen van ster naar ster, en van het ene etherische gewest naar het andere. Groot in wijsheid en macht zijn Jehovih's etherische Goden en Godinnen! Toch waren ook zij eens mannen en vrouwen, met stoffelijke lichamen.

12. Jehovih zei: Aan de geesten van de onlangs gestorvenen heb Ik de macht gegeven om zich te bekleden met stoffelijke gedaanten van vlees en bloed uit de substantie van de atmosfeer en aan Mijn verheven atmosferische engelen heb Ik de macht gegeven om zich te bekleden met vormen van licht uit ethe. Maar aan Mijn verheven etherische engelen heb Ik de macht gegeven om hun menigten uit te rusten met ruimteschepen van vuur, en otevens en adavaysits.

HOOFDSTUK XI

1. Cventi, vrouwe maarschalk over de heerscharen van Apollo, met tienduizend maarschalken en vijftigduizend ceremoniemeesters, maakte zich gereed om de scharen van de adavaysits te ontvangen, die werden geleid door Cim'iad, Godin van Du'e'ghi in etherea, Godin van Noad en Rak in ji'ya 38, welbekend bij Apollo en Phaeja, God van Norse, sinds lang inwoners van Um in etherea.

2. Cim'iad was een tengere vrouw, donker en met een diepe liefde, en de meest vrolijke onder de Godinnen; en ze had er lang en met vreugde naar uitgekeken om het genoeg te hebben zo'n groot schip over te brengen om twee miljard van Jehovih's bruiden en bruidegoms te verlossen voor de etherische werelden. En toen dus de adavaysit op het punt stond in Gau te landen, keek Cim'iad naar buiten uit de tros van centrale sterren, de ornamenten van de troon in het schip, om de scharen te zien die beneden waren verzameld, en ze klapte verheugd in haar handen, waarna ze door Apollo en Phaeja werd begroet, en door God en zijn Heren.

3. Weldra landde het machtige vaartuig en ankerde; en het schip van Apollo begaf zich naast de adavaysit en maakte er aan vast. Inmiddels kwam Cim'iad uit het schip en ze werd met beide armen door Cventi, vrouwe maarschalk van Apollo, ontvangen en begaf zich naar de troon van God.

4. Al die tijd hadden de musici gespeeld en gezongen; en de muziek van de lagere hemel verenigde zich zodoende met die van de hogere hemel.

5. God zei: Welkom, O Dochter van Jehovih! Kom, en doe mijn troon de eer aan, in Zijn naam!

6. Cim'iad zei: Door de gunst en liefde van Jehovih ben ik gekomen, O God! En u, O Apollo, meest wonderlijke van de op de aarde geboren Goden, hoe kan ik mijn grenzeloze liefde uitdrukken! En u, O Phaeja, geduldige Zoon van Jehovih, mijn ziel is als van een tweeling, voor de heerlijkheid van onze Eeuwige Schepper!

7. Zie, ik ben gekomen in naam van Jehovih om deze twee miljard bruiden en bruidegoms aan Hem uit te huwelijken!

8. Phaeja zei: Uw wil en die van Jehovih zullen geschieden! En nu schudden zij elkaar de hand, zoals gebruikelijk is onder Goden en Godinnen, en Cim'iad begaf zich naar de troon, ging zitten en groette de hele vergadering door het teken van Jehovih's naam te maken met haar rechterhand, hetgeen werd beantwoord door drie miljard geesten. En nu speelden en zongen de musici "Sterren van Jehovih"! Intussen begon het Al Licht neer te dalen en het trok zich samen rond Cim'iad's hoofd, zo schitterend dat velen er niet naar konden kijken.

9. En Jehovih sprak door Cim'iad, en Hij zei: Ik blaas Mijn adem op een stoffelijke wereld, en de mens komt tot leven, de hoogste van Mijn geschapen lichten. In de schoot van Mi vorm Ik zijn geest. Zodra hij welgevormd is en rein, verlos Ik hem. Ik open de zonnige hemel en warm zijn ziel. Schitterender dan diamant komt hij naar voren; man en vrouw komen zij; als sterren in Mijn

eeuwige werelden. Gekleed als bruiden en bruidegoms voor Mijn zalen van Licht en Liefde. In Mijn armen zullen zij voor eeuwig gezegend zijn; in Mijn woningen zich voor altijd verheugen.

10. De kandidaten zeiden (geleid door de etherische scharen): Ik ben Uw bruid (of bruidegom), O Jehovih! Mijn ziel vindt slechts liefde bij U, in eeuwigheid!

11. U, mijn Vader, O Jehovih! Ik kom tot U om eeuwig bij U te blijven!

12. Uit Mi, mijn moeder, de aarde die mij ontving, sta ik op en ga, in eeuwigheid.

13. U zij alle eer, O Jehovih! En u, O God van hemel en aarde! En u, O Heren van de aarde, voor eeuwig geprezen!

14. Uw Heren, O Jehovih, voedden mij op. Hoe kan ik hen genoegdoening geven voor mijn koppige hart! En Uw God, voor mijn tweede verrijzenis.

15. Hoe hebt U ons tot broeders en zusters gemaakt, O Jehovih. En mij een hogere wereld geschonken om te verblijven in eeuwigheid!

16. O, Vreugde van mijn ziel! Aan U ben ik verplicht, O Vader, Eeuwige Schepper!

17. Jehovih zei: Aanschouw Mij, O bruiden en bruidegoms! Ik ben het Al dat in Alles is, en boven Alles. De delen van Mijn lichaam zijn alle dingen onder de zon, zichtbaar en onzichtbaar, onbegrensd, eeuwig! Ik schenk hen u als erfdeel, voor altijd!

18. Antwoord: Wie kan geven als U, O Jehovih! Niet alleen gaf U mijzelf, maar U stuurde Uw Goden en Heren om me te onderwijzen hoe te leven om van Uw Volheid te genieten, in eeuwigheid.

19. Ik zal opstijgen naar Uw onsterfelijke koninkrijken en de geheimen weten van Uw heerlijkheid en wijsheid, O Jehovih! En als ik sterk ben, zal ik uit gaan naar hen die beneden mij zijn en ze verheffen tot de eeuwige vreugde!

20. Jehovih zei: Werkers met Mij; helpers en metgezellen voor immer! U bent Mijn gehuwden, van eeuwigheid tot eeuwigheid.

21. Antwoord: Wij zijn de Uwen, helpers voor altijd! In de heerlijkheid van Uw werelden, zonder einde!

22. Jehovih zei: Wat Mij behoort is Al Harmonie; Al Symmetrie en Al Liefde, en het zal duren tot in eeuwigheid!

23. Antwoord: Toen ik in de duisternis verkeerde, leefde ik van haat, boosheid, oorlog en wellust. Maar U leerde mij harmonie en symmetrie en liefde, en ik zal mij daar voor altijd aan overgeven!

24. Jehovih zei: Ontvang Mijn klederen en Mijn kronen, O Mijn geliefden! De duisternis kwam en ging voorbij; de regen is opgedroogd, en Mijn bloemen bloeien voor u, Mijn geliefden!

25. Antwoord: U zij de heerlijkheid, mijn Schepper en Bewaarder! Heil Uw wonderlijke werken, O Jehovih! Met al wat ik U geef kan ik U niet bereiken, in eeuwigheid! Uw Kroon zal stralen door mijn handelen, tot in de eeuwen der eeuwen! Amen! Amen! Amen!

26. Jehovih: U bent de Mijnen, voor altijd! Amen!

27. Ik ben de Uwe, O Jehovih, voor immer! Amen! Amen!

HOOFDSTUK XII

1. De riten van de verrijzenis waren voltooid; alles bij elkaar zou een boek opleveren als de woorden opgeschreven werden; en van de muziek, die uitgevoerd werd door vijfhonderdduizend zangers en instrumentalisten, kan nauwelijks een begrip aan stervelingen worden overgebracht. En toen het licht van Gods troon zich enigszins terugtrok, kondigde God zes uren van ontspanning aan; waarop al de engelen van Gau en van de etherische hemelen zich vol vreugde onder elkaar begaven.
2. En hierna (want zie, het einde van de dageraad van dan was gekomen), stond Apollo op, de machtigste van allen, en bewoog zijn hand in het teken: In Jehovih's Naam, en hij ging opzij van de troon van God staan. Na Apollo verhief Cim'iad zich en zij gaf hetzelfde teken, gevolgd door Phaeja. En toen die drie terzijde stonden, hoog verheven op het platform van de troon zodat alle verzamelde miljoenen hen konden zien, werd alles zo stil alsof de tijd zelf tot stilstand kwam.
3. Daarna kwamen achter elkaar de tienduizend Heren en Vrouwen naar voren; zij die eens valse Goden en Heren waren geweest en vroeger uitgedost waren in prachtige kleren, maar nu gekleed in zuiver wit en zonder versiering.
4. De maarschalken openden de poorten van de adavaysit, maar nog bewoog zich geen enkele ziel van zijn of haar plaats.
5. Toen kwamen de grote Apollo en Cim'iad en Phaeja omlaag en gingen aan de voet van de troon zitten, meer geliefd dan al de Goden die tot nog toe de aarde en haar hemelen hadden bezocht.
6. God kwam van de troon omlaag en nam Apollo's hand, en zei: Sta op, O Zoon van Jehovih, en ga uw gang. Apollo verhief zich, in tranen en ging opzij staan, terwijl God nu Cim'iad bij de hand nam en zei: Sta op, O Dochter van Jehovih, en ga uw gang. Vervolgens liet hij de lang beproefde Phaeja opstaan, en zie, hij en God barstten in tranen uit en vielen elkaar in de armen! Phaeja, die hoogstens een paar woorden sprak, was de laatste die de innige omarming beëindigde, en daarna verbraken hij en de grote Apollo en Cim'iad, licht van de hemel, de banden en ze schreden naar het etherische vuurschip. God nam weer plaats op de troon, verblind door zijn tranen.
7. Nu daalden de mantels van Jehovih, en Zijn kronen op de twee miljard bruiden en bruidegoms neer. Het ontwakende Licht van het etherisch firmament getuigde van Jehovih's Ontzagwekkende Tegenwoordigheid! De scharen bewogen zich in afstemming en gingen weldra aan boord van de adavaysit, temidden van een etherische bloemenregen.
8. De maarschalken gaven het teken, want de dageraad was geëindigd. De stralende Cim'iad strekte haar slanke hand en arm uit naar Jehovih, en ze zei: Door Uw Macht, O Vader, gebied ik! Stijg op! Stijg op! Ad-av-ay-sit! Stijg op!
9. En het machtige vaartuig, en het vaartuig van Apollo, stegen verenigd van Gau omhoog, schommelend, stijgend en bewegend op de muziek van een miljoen trompettisten en zangers, tezamen met de es'enaurs van de lagere hemelen. Hoger en hoger stegen de etherische vuurschepen, wendend en stijgend en ze verlieten de vortex van de aarde, achter Chinvat, in het firmament van etherea, hoger en hoger tot alles oploste in de verte.

HOOFDSTUK XIII

1. Jehovih sprak in het licht van de troon van God en zei: Aan de Raad van Gau, hemel van Mijn Hemel! Hoor de woorden van uw Schepper, O Mijn geliefden: Zing liederen voor Apollo en zijn Heren; laat Mijn volk zich verheugen, want de heerlijkheid van Mijn Zoon is op hen.
2. Uit Mijn koninkrijk is het Licht en het Leven; uit Mijn Wijsheid is Apollo gekomen. Zing hem toe, O Heren van de hemel; laat Mijn engelen zich verheugen in zijn naam, want hij zal voor altijd blijven.
3. Schiep Ik hem voor de heerlijkheid van engelen en mensen, in zijn afbeeldingen en voorstellingen zal Mijn volk de harmonie aanschouwen van Mijn geliefden. Met Mijn Eigen Handen vormde Ik de enkels en de voeten, en de goedgevormde dijen. Kijk naar de armen van Mijn Zoon, niet langer dan tot aan de dijen, en met kuiltjes, en smalle polsen.
4. Zijn hals is recht en slank, en zacht en rond, als de higin (onbekend - vert.) op een altaar; en zijn schouders als uit steen gehouwen, gepolijst en spits toelopend, als van een vrouw, die niet ten strijde trekt.
5. Zijn wreef is hoog; hij kan springen als een hert, vlug als de wind. Hij rust niet op zijn lendenen de gehele dag, met zijn handen omlaag als een druk die vermoeid is en op voedsel wacht. Hij spoedt zich op zijn snelle voeten naar de vlakke en het woud.
6. Maak Apollo bekend in hemel en op aarde. Hij is opgestegen! Hoger dan de zon is de Heilig Geborene van Jehovih! Uit de Maagd Mi (de aarde) is hij voortgekomen, heilig; in symmetrie en muziek is er niemand als Apollo.
7. Zij was Mijn verloofde sinds de grondvesting van de wereld; echtgenote van uw Schepper, O God! Haar naam was Mi, Moeder van Mijn Heilig Geboren Zoon.
8. Zij waren zonder bevalligheid voor Mij; zij hingen rond op de aarde; zij hingen rond in de hemel; op hun hurken zittend wachtten zij hongerig.
9. De Maagd knielde neer; want haar eerstgeborene werd de verlosser van de wereld. In steen, hout, koper, goud en zilver is hij sterker dan tien steden; en wijzer dan tienduizend mannen.
10. Hij komt tot de droom van de jonge moeder en vormt haar ongeboorene, met ledematen als van een hardloper, en met lang haar op het hoofd. Hij vervangt het afgodsbeeld, en kent het gebed van de moeder elke dag. Wie de naam Apollo aanroept, roept de Vader aan, de Schepper van alle dingen.
11. Gezegend zijn de Heren van Apollo; gezegend zijn de zonen en dochters van Apollo; gezegend zijn zij die het welgeschapene voortbrengen als Mijn Zoon Apollo.
12. Dit teken heb Ik gesteld voor alle vrouwen onder de zon; de jonge vrouwen voor het huwelijk; en voor de jonge mannen voor het huwelijk.
13. Kiezen jullie uit hen naar de gelijkenis van Apollo; jullie erfgenamen zullen jullie Schepper verheerlijken.
14. Apollo is Mijn rechter; hij zit aan Mijn rechterhand; sneller dan een pijl is zijn oordeel over de eerstgeborene van een vrouw.

HOOFDSTUK XIV

1. Jehovih sprak uit het licht van Gods troon en Hij zei: Luister naar de woorden van uw Schepper, O Raadslieden van de hemel.
2. Zij spinnen en weven en maken kleding; zij leren in de plaatsen van onderwijs; Ik veroordeel hen niet.
3. Maar Mijn genezers zijn vermoeid. Mijn leraren zijn vermoeid. Wees wijs, O Mijn Zoons en Dochters. Wie heeft een bedelaar tot inkeer gebracht door aan hem te geven? Welke genezer voorkomt de ziekte door te genezen?
4. Zij brengen mismaaktheid voort op de aarde, en u moet hen in de hemel genezen. Zij zitten op hun hurken op de aarde, en zij hurken net zo in de hemel, en u moet hen genezen.
5. Richt u tot de kern van de zaak, O Mijn geliefden. Begeef u omlaag naar de koninkrijken van Mijn Heren, en zeg tegen hen: Dit zegt Jehovih: Volg hen, O Mijn Heren! Verdubbel het aantal ashars, verdubbel de loo'is; laat geen jonge man alleen; laat geen jonge vrouw alleen. Waak over hen dag en nacht; geef hen visioenen en dromen van Apollo. Want Ik heb een plan opgesteld in de hemel en op de aarde om de gestalten van de aardgeborenen opnieuw te vormen.
6. Jehovih zei: Luister naar uw Schepper, O Gau! Maak nog zeven plateaus voor de tweede verrijzenis. Door de verafgoding van Mijn Zoon Apollo, zal Ik de bewoners van de aarde verfraaien. En de vorm en het afgietsel van mannen en vrouwen zal tot een grote kracht worden.
7. Afgunst zal zich over de aarde verspreiden; afgunst zal de kop opsteken in de eerste verrijzenis. Maak nog zeven plateaus in de tweede verrijzenis en deel de es' yans in tijdens het uur van hun geboorte.
8. God en de Raad begrepen dit, en dus stelde God werklieden aan en hij volbracht de geboden van Jehovih. En hij richtte in de tweede verrijzenis zeventienhonderd schatplichtige koninkrijken op, die bij Gau behoorden.
9. Deze onderkoninkrijken werden voorzien van sub-Goden, tweede in rang na de Heren, van wie er tienduizend waren die rechtstreeks toezicht hadden op de stervelingen; en de Heren bezaten elk een voldoende aantal beschermengelen, ashars, en loo'is, meesters van de generaties, zodat ze elk gewenst aantal konden toewijzen aan die stervelingen als ze verkozen.
10. De Heren vestigden hun hemelse koninkrijken voornamelijk in de tempels, waar de stervelingen kwamen om te aanbidden; en door inspiratie richtten zij heilige kamers in bij de altaren, waar de profeten zich bevonden om de geboden van de Heer te vernemen. Daar kwamen de loo'is om hun aanstelling over de stervelingen te ontvangen, met het doel om huwelijken tot stand te brengen die aanvaardbaar waren voor Jehovih.
11. De aangelegenheden van de sub-Goden betroffen echter geheel de zaken in de hemel, behalve wanneer ze voor bijzonder werk werden ontboden door de Heren.
12. En het gebeurde, dat de stervelingen, en de zaken van de stervelingen, geleid en geregeerd werden door de besluiten van de lagere hemelen, en die weer door de besluiten van de etherische

hemelen, die rechtstreeks van Jehovih kwamen.

13. Zo veranderden de gestalten van de op aarde geboren; maar zij werden vereerders van Apollo en zij schreven Jehovih's volmaaktheid die in hen was aan elkaar toe, overeenkomstig de vorm en figuur van het vlees. En vanwege de afgoderij van de vrouwen voor Apollo, werden hun kinderen met een goed lichaam geboren, en fraai gevormd; zodat binnen vierhonderd jaar het haar op hun hoofd lang en recht groeide, en de mannen baarden gingen krijgen. De enige deugd die een jonge man belangrijk vond voor een vrouw, was haar uiterlijk en de enige deugd die jonge vrouwen in een man belangrijk achtten, was een welgeschapen gestalte.

14. En als de stervelingen doodgingen en hun geesten de eerste verrijzenis binnenkwamen, was het werk van de asaphs, de ontvangende engelen, al voor de helft volbracht.

15. Dus bekortte God de es'yan periode tot drie jaar, behalve voor de nakomelingen van neven en nichten, en ooms en tantes; die bleef vijf jaar.

HOOFDSTUK XV

1. Zo volmaakt ging het in de hemel toe, dat God en zijn Heren, en zijn onder-Goden acht en een half miljard zielen van graad achtentachtig gereed hadden als oogst voor Jehovih, voor de derde verrijzenis.

2. Daarom stuurde Apollo de districts-Godin Adova van Reth in Coak, in etherea, naar de lagere hemel omlaag, om God en zijn scharen te verlossen. En zo werden zij opgeheven naar etherea in een zee van vuur en verenigd met Jehovih.

3. Op dezelfde wijze verliep de volgende regeerperiode in de lagere hemel en op de aarde; en de volgende verlossing in dan bedroeg tien miljard zielen van graad vijftenzestig.

4. Op gelijke wijze verliep de volgende gezagsuitoefening in de lagere hemel en op aarde, en de verlossing bedroeg tien miljard van graad vijftig.

5. Op eendere wijze was de volgende periode op aarde en in de lagere hemel en de verlossing bedroeg tien miljard van graad achtendertig. Daarom gebod Apollo dat deze moesten worden overgebracht naar de a'ji-velden van Oth, in Sanak en Orant, want zij waren ongeschikt voor etherea.

6. Op dezelfde manier verliep de volgende periode in de lagere hemel en op de aarde, en het aantal verlost bedroeg zestien miljard; maar zij waren van graad vierentwintig. Daarom gebod Apollo dat zij moesten worden overgebracht naar de nevelige engten van Koppawotchiakka, voor verdere ontwikkeling.

7. Op dezelfde manier verliep de volgende regeerperiode in de lagere hemel, maar niet op de aarde. Want de koningen en koninginnen voerden de afgoderij te ver door en de stervelingen begonnen de misvormde kinderen en de kreupelen te vernietigen, en zodoende wierpen ze de gebrekkigen onder de stervelingen de hemel in. Daarom was er geen verlossing voor de laatste dan van Apollo's cyclus; en Jehovih ontving geen oogst.

8. Zo eindigde het tijdperk van Apollo en het totaal was 2800 jaar.

EINDE VAN HET BOEK VAN APOLLO